

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

gruodžio

25 d.

Antradienis

Nr. 148(4038)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

LKP Anykščių rajono komitete

Už veiksmingą patriotinį ir internacionalinį žmonių auklėjimą

LKP Anykščių rajono komiteto biuras, apsisprendęs klausimą „Dėl „Gintaro“ kolūkiečių pirmosios partinės organizacijos veiklos, sprendžiant karinio-patriotinio ir internacionalinio darbo žmonių auklėjimo uždavinius“, priėmė šiuo klausimu atitinkamą nutarimą.

Bluro nutarime pažymėta, jog „Gintaro“ kolūkiečių pirmosios partinės organizacijos, steigdama suaktyvinti savo veiklą dirbančiųjų patriotinio ir internacionalinio auklėjimo srityje, neretai šios tematikos klausimus aptardavo komunistų susirinkimuose, partinio komiteto posėdžiuose bei kitų visuomeninių organizacijų susirinkimuose.

Siekiant suaktyvinti karinio-patriotinio ir internacionalinio auklėjimo darbą, deramas dėmesys tam buvo skiriamas šių metų rugpjūčio mėnesio įvykstuose šio kolūkiečių komunistų susirinkime, kuriame buvo svarstomi ūkio partiečių iškilę uždaviniai įgyvendinant TSKP CK nutarime „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjimo darbo gerinimo“ nurodytus reikalavimus. Kolūkiečių partinio komiteto posėdyje prieš kurį laiką buvo patvirtinta iš 5 žmonių komisija, kuri atsakinga už karinio-patriotinio ir internacionalinio auklėjimo darbo organizavimą ir tobulinimą. Žemdirbių kolektyve jau priėmto visuomeninių organizacijų iniciatyva rengiamos iškilmingos jaunųjų palvės Tarybė Armija, palaikomi vis tampa ryšiai tarp

ūkio komjaunuolių ir aliekančių karinę tarnybą buvusių gintarių. Šio kolūkiečių žemdirbiams organizacijai susitikimai su revoliucinio judėjimo dalyviais ir Didžiojo Tėvyne karo veteranais. Kovų dalyviai įvairių iškilimų metu deramai pageriami, o jų buitinėms sąlygoms gerinti atiduodami skiria kolūkiečių valdyba ir visuomeninės organizacijos. Labiausiai nusipelnusiems žemdirbių kolektyvo nariams iškilmingai suteikiami Garbės kolūkiečių vardai. Ju nuotaukos ir aprašymai atspindi ūkio Garbės knygoje. Kolūkiečių veiklinoje 4 politinio švietimo ir ekonominio mokymo m. klose, kuriose giliai žinias 84 kolektyvo nariai, jų tarpe 32 komunistai, organizuojami užsiėmimų metu taip pat nagrinėjamos temos, susijusios su patriotiniu ir internacionaliniu auklėjimu.

Tačiau LKP Anykščių rajono komiteto biuro nutarime pažymėta, jog greta atliktų teigiamų darbų, „Gintaro“ kolūkiečių pirmosios partinės organizacijos veikloje, susijusioje su žemdirbių karinio-patriotinio ir internacionalinio auklėjimo organizavimu, dar stokoja sistematizavimo ir kryptingumo. Čia derama aktyvumo savo darbe nerodo SDAALR pirmosios organizacija, retai rengiamos ūkio žmonėms paskaitos, politinformacijos, teminiai vakarai patriotizmo ir internacionalizmo tematika, tokio pobūdžio temos nepakankamai atspindi vaiz-

dinės agitacijos priemonės. Kolūkiečiai nėra įrengto kovinės šlovės kampelio, mažai prenumeruojama spaudos leidinių karinio-patriotinė tematika, nedaug jaunųjų suformuota ir techninio sporto šakos.

LKP Anykščių rajono komiteto biuras savo nutarime įpareigojo „Gintaro“ kolūkiečių pirmosios partinės visuomeninės organizacijos, pagerinti dirbančiųjų karinio-patriotinio ir internacionalinio auklėjimo veiksmingumą, daugiau organizuoti kryptingų ir efektyvių priemonių bei renginių, įgalinančių giliau įsiskiepti žemdirbiams, ypač jaunimui meilės Tėvynei, pagarbos tarybinių tautų draugystei jausmus, auklėti juos tarybinės liaudies ir Komunistų partijos didvirdiškumui ir šlovę kovų ir darbo tradicijų dvasia, skiepyti jiems kilnius Tėvyne gynimo idėjas. Partinei organizacijai rekomenduojama pagerinti vadovavimą ir sustiprinti reiklumą SDAALR pirmosios organizacijos atžvil-

giu, kad šios organizacijos aktyvesnė veikla padėtų gerinti ūkyje masinį-gynybinį darbą šaukiamojo amžiaus jaunųjų tarpe, ypač propaguojant jiems tarybinio patriotizmo, broliškųjų tarybinių tautų draugystės stiprinimo ir bendradarbiavimo idėjas. Pokalbių, pranešimų, paskaitų patriotizmo ir internacionalizmo tematiškai, kaip nurodė biuro nutarime, tikslinga organizuoti vykstančių gamybinių palatinių darbuotojų susirinkimų ir pasitarimų metu, į paskaitinį darbą aktyviau nukreipiant žemės ūkio specialistus, žiniuos draugijos lektorius. Būtinai taip pat dažniau organizuoti žemdirbių susitikimus su Didžiojo Tėvyne karo dalyviais, veteranais komunistais ir buvusiais pokario metais tarybiniais aktyvistais, su tais kurie lankėsi broliškose socialistinėse šalyse.

Kolūkiečių pirmosios partinės ir kitoms visuomeninėms or-

Kolūkiečių kandidatė

Vakar „Gegužės pirmosios“ kolūkyje įvyko gausus rinkiminių susirinkimas. Jį pradėjęs, kolūkiečių pirmininkas B. Svirelis papasakojo, su kokiais pasiekimais gamyboje kolūkiečiai sutinka artėjančius rinkimus į LTSR Aukščiausiąją Tarybą bei vietines Liaudies deputatų tarybas.

Kalbėtojas pasiūlė kandidatę į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus Troškūnų rinkiminėje apygardoje Nr. 154 iškelti kolūkiečių vyriausiąją zootech-

nikę, VLKJS narę RIMĄ KIAUSAITĘ. Juozo d.

Siam pasiūlymui pritarė kolūkiečių pirmosios partinės organizacijos sekretorius P. Stankelis, susirinkime papasakojo R. Kiaušaitės biografiją. Ji — vietinių žemdirbių dukterė, baigusi aštuonmetę mokyklą ir dirbusi kolūkiečių fermoje melžeja. Po to Rima įstojo į Salų žemės ūkio technikumą ir jį baigė su pagyrimu. Kolūkiečių valdyba jai patikėjo fermos vedėjos, o vėliau — ir vyr. zootechnikės pareigas. Dabar ši specialistė studijuoja Lietuvos Veterinarijos akademijos III kurse. Kupina jaunatviškos energijos, Rima sugeba suderinti atsakingą darbą ir neakivaizdinį mokymąsi su aktyvia visuomenine veikla. Ji vadovauja kolūkiečių komjaunimo, organizacijai, yra išrinkta Anykščių rajono LDT deputate. Už gerą darbą R. Kiaušaitė apdovanota „Garbės ženklų“ ordinu.

B. Svirelio pasiūlymą taip pat karštai pritarė kolūkiečių melžeja V. Ragauskienė, zootechnikė-selektinė B. Mačiukienė, vyr. vet. gydytojas T. Kryžanauskas.

Susirinkimo dalyviai vienbalsiai nutarė iškelti kandidatę į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus Troškūnų rinkiminėje apygardoje Nr. 154 VLKJS narę „Gegužės pirmosios“ kolūkiečių vyr. zootechnikę Rimą Kiaušaitę.

„K. d.“ Inf.

TSRS Ministrų Taryboje

TSRS Ministrų Taryba nutarė perkelti poilsio dieną iš šeštadienio — gruodžio 29 d. į pirmadienį — gruodžio 31 d.

KAD NESUTRIKTŲ GAMYBOS RITMAS

Plytos, sukrautos šalia Rubikių cecho korpusų, ilgai neužsiguli. Jų išsivežti kasdien atskuba dešimtys sunkvežimių: rubikių produkcija nekantriai laukiama gyvulininkystės kompleksų, gyvenamųjų namų ir kitų objektų statybai aukštelėse.

Deja, jau kuris laikas cechas dirba neritmingai. Spalio mėnesio plytų gamybos užduotį rubikičiai įvykdė, o lapkričio mėnesį cecho įrengimai ilgokai praslovėjo dėl žaliavos trūkumo. To pasekmė — statybininkams nepateikta dešimtys tūkstančių plytų.

Dar prieš metus, kol šalia cecho buvo nelisėkusių gero molio atsargos, žaliava iš karjero buvo gabenama motovežiu. Tada gamybos ritmas priklausė daugiausia vien nuo cecho žmonių tarpusavio susiklausymo, parengingumo. Bet praėjusią žiemą šios atsargos baigė išsekti. Buvo įrengtas naujas molio karjeras už kokių 6 kilometrų nuo imonės. Pa-

graužuose. Čia žaliavos kokybė, gera, o jos atsargų, stūkšančių 10 metrų sluoksniu, anot geologų prognozių, pakaks 15 metų. Laikotarpiui cecho gamybos užduotims vykdyti. Karjere trūksia darbštūs, pareigingi ekskavatorininkai Povilas Čereška, Jonas Bulota, kelio darbininkai Antanas Lisauskas, Petras Rukša. Šie vyrai įstengti per mėnesį iškasti ir pakrauti į transporto priemones 8 tūkstančius kubinių metrų molio, tuo tarpu kai cecho žmonės per tą patį laiką įstengia perdirbti į plytas 3—4 tūkstančius kubinių metrų žaliavos. Tik visa bėda, kad transporto gabenti moliiui į cechą neretai trūksta. Naujomis sąlygomis neįmanoma panaudoti motovežio ar kitos cecho vidaus transporto priemonės: juk nuotolis iki karjero nemažas, be to, tenka pervažiuoti geležinkelio liniją. Tad nuo šių metų pavasario į talką plytų gamintojams buvo atvykę Anykščių ATJ vairuotojai. Tačiau šios imonės vadovai neįstengė reguliariai skirti molio pervežimui tiek

automatinių, kad jų pakaktų ritmingam cecho darbui užtikrinti.

Anykščių statybinų medžiagų kombinato specialistai nusprendė, jog išeities reikia ieškoti kitur: sudaryti prie cecho molio atsargas. Šiam tikslui būtina rekonstruoti visą žaliavos priėmimo barą.

Atvežtas iš karjero molis atsargai jau dabar kraunamas į kūgius. Pasitelkus autotransportą iš Sovietų (Kaliningrado srities) ir kai kurių mūsų respublikos miestų, ši mėnesį tikimasi iš karjero parsigabenti apie 6000 kubinių metrų žaliavos, tuo būdu ją aprūpinti cechą mėnesio programos vykdymui ir apie 2000 kub. metrų sukrauti atsargai. Ypač stropiai darbuojasi iš Sovietų atvykę plytų gamintojų pagalbinkai.

Šiandien panaudoti iš atsargų molį rubikičiai dar negali, nes neįvestas rikiuotėn krovimo bei transportavimo priemonių kompleksas. Baigdami žaliavos priėmimo baro rekonstrukciją, dabar

įtemptai trūksia Vytauto Mišūno brigados statybininkai, suvirintojai Julius Būga ir Jonas Urmonas, tekintojas Leonas Dambrauskas, kalvis Kazimieras Tyla. Numatyta, jog ateinančių metų pirmajame ketvirtyje stos rikiuotėn apšildomo žaliavos sandėlio įrengimai. Užbaigus baro rekonstrukciją, laikina automatinė stoka nebetrikdys normalaus plytų gamintojų darbo ritmo.

Taip pat ceche į pabaigą eina kuro priėmimo stoties rekonstrukcija. Ją užbaigę, rubikičiai galės apsirūpinti didesniais mazutu, tepalu atsargomis, taupiau jas naudoti.

Įtemptos dabar dienos SMK specialistams, Rubikių cecho viršininkei Reginai Macijauskaitei — juk greta rekonstrukcijos tenka rūpintis, kad cecho darbininkai vykdytų kiekvienos pamamos užduotį. Žmonės tikisi, jog jų pastangos neušėis veltai: po persitvarkymo rubikičiai neliks skolingi statybininkams, pagerės ir jų gyvenimo plytų kokybė.

D. Binky

Rajono tarybos deputatų žiniai

Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas praneša, jog šių metų gruodžio 28 d. 11 val. Anykščių kultūros rūmų mažojoje salėje įvyks Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos keturioliktojo šaukimo XV-oji sesija.

Rajono Tarybos sesijai pateikti svarstyti šie klausimai:

1. Dėl rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto ataskaitos (pranešėjas — rajono Vykdomojo komiteto pirmininkas A. BUDAVICIUS).

2. Dėl rajono ekonominio socialinio vystymo plano 1980 m. (pranešėjas — rajono Vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas, plano komisijos pirmininkas S. PUIKYS).

3. Dėl rajono 1980 metų biudžeto ir 1978 metų biudžeto įvykdymo apyskaitos patvirtinimo (pranešėjas — rajono Finansų skyriaus vedėjas P. BULOTA).

SPRENDIMAS Nr. 300

Anykščiai,

1979 m. gruodžio mėn. 20 d

Dėl bendrų balsavimo apylinkių sudarymo rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir į Anykščių rajono, miestų bei apylinkių Liaudies deputatų tarybas

Tęsinys. Pradžia Nr. 147 (4037)

KURKLIŲ APYLINKĖ

Kurklių rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 19
Centras — „Nevėžio“ kolūkio kultūros namai

„Nevėžio“ kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Antakalnių, Buteikių, Dembuvkos, Dirvonų I, Gabrėlių, Gražavietės vs., Kališkų, Klenuvkos, Kurklių, Kurklių II, Liepinės vs., Mūrų, Obelynės vs., Padvarninkų, Pamelių vs., Papilėnų, Paulinavos, Pilviškių, Padgaikos, Repečių, Starkiško, Serelinės vs., Užunvežio, Užsilių, Vaiveriškių, Verbuvkos gyvenamosios vietovės.

Kurklių rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 20
Centras — Kurklių vidurinė mokykla

Kurklių kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Antanavos, Antanuvkos vs., Burios, Didžiakaimio, Dūdos, Gudelių, Janapolio, Kolonijos, Konstatinuvkos vs., Kryžokų, Kukiškų, Kurklių vs., Kurkės vs., Kurklių mst., Mackoliškio, Moliakalnio, Pagirės vs., Pakalnių, Pavirinių I, Slaudinės, Silelio vs., Siliinės vs., Sližių, Trakinių, Vajos vs., Vildžiūnų, Vyliadiškio gyvenamosios vietovės.

Naujasodžio rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 21
Centras — Staškūniškio aštuonmetė mokykla

Naujasodžio tarybinio ūkio žemės naudojimo ribose esančios Antaplaštakio, Armoniškų, Auguškių, Aukštalių, Brazgių, Čipiškio, Dejųnų, Dragaudžių, Džiugų, Gaidelių, Karališkų, Kalinuvkos, Kunigiškių, Lobų, Luciučių, Meračiškų, Medinių vs., Navasiolkos, Naujasodžio, Pajuolių, Pagrūšės vs., Pakeršių, Plaštakos, Rundžių, Sargūnų, Staškūniškio, Vanagų, Vargalių, Vilkiškų, Zizdros, gyvenamosios vietovės.

SKIEMONIŲ APYLINKĖ

Katlėrių rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 22
Centras — Katlėrių kultūros namai

Cerniachovskio kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Antežerio, Aukštadvario vs., Civiliškių, Desiuškių, Geležinės, Jonvydžių, Kavoliškų, Katlėrių, Kiškelių, Kurklių, Luknos vs., Nagurkiškų, Paežerių I, Paluknių, Palionių, Pašilėškų, Pašilių, Pečiulių, Sintautų, Topoliškų, Ustronės II vs., Vaituliškų, Vaisvilėškų ir Viečiškio gyvenamosios vietovės.

Miškininkų rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 23
Centras — „Ažuolo“ kolūkio salė, Miškininkų kaimas

„Ažuolo“ kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Adamavos, Dalinkos, Desiniškų, Geležinės, Geležinės, Gyvatynės, Gyvatynės vs., Kančiškų, Kurklių, Lašupės, Linksmavietės, Melėnų, Miškininkų I, Paežerių II, Paraisčių, Pustalaukių, Sarikų, Starkiško, Slapelių, Užunvežio, Užunaisčio vs., Valakinių, Vildžiūnų, Zalgių vs., Zeltiškių gyvenamosios vietovės.

Sklemonių rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 24
Centras — Sklemonių kultūros namai

Sklemonių kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Antoniškio vs., Atkočiškio vs., Aukštakalnio vs., Bajorų, Baltušavos, Biržinės, Diktarių, Geniučių, Gikonų, Gurapolio, Jasiškio, Jurgiško, Kačiakiškio vs., Kalvelių, Kamonių, Klevėnų, Kudoriškio vs., Linksmakalnio, Mediniškų, Miškininkų II, Milžinkapio vs., Mikoliškio, Naujaulyčio, Ožionių, Paberežio, Pagrįžių, Remeikių, Smališkio, Senoniškio, Sungailos, Sklemonių, Sklemonių mst., Sirvydiškio, Smulkio, Silų, Slynynės, Trakinių, Traineliškio, Trakiškio, Totoriškių, Ustronės I vs., Varnupio, Voversių, Ziogų, Zibučių gyvenamosios vietovės.

Trumbatiškio rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 25
Centras — Trumbatiškio kultūros namai

M. Melnikaitės kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Aničių, Aknystėlių, Baltenių, Balteniškų, Buivydų, Diktarių, Gaidamiškų, Gečionių, Gudiškių, Grūdeliškių, Kilėviškų, Kilėvos, Kriokšlio, Kelpiško, Kukaškų, Legeniškio, Mačionių, Mozūriškų, Narkiško, Paežerių III, Plepiškų, Pilviškių, Piliakalnio, Sarteniško, Spragūčio, Subačių, Tarpežerių, Trumbatiškio, Vaisiutiškio, Varundiškų, Vasyliškio, Velykūnų gyvenamosios vietovės.

SURDEGIO APYLINKĖ

Zvilūnų rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 26
Centras — Mitaišiūnų kultūros namai

Surdegio kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Anoliškio, Antalinės, Antanynės, Balčiūniškų, Eršeikynės, Gaidžiupio, Jovarių, Kanapynės, Kiaulėnų, Kučelių, Kumpynių vs., Kumpiško vs., Marinavos, Meldiškių, Mitaišiūnų, Miškalauckio, Mickapetrio, Mitrų, Naujasėdžio, Navikų, Pajuodžių, Pagrundos, Papilių, Pasausių, Pakapės, Pelyšos I, Pelyšos II, Peikiškio, Pelyšelių, Putinų, Pusių, Rakutėnų, Ramanavos, Skudų, Surdegio, Surdegio mst., Surdegio gel. stotis, Slabados, Skaistakalnio, Slapių, Trakininkų, Umėnų, Vilkaputės, Zavadiškio vs., Ziliškų, Zudžgalio, Zukauskų, Zvilūnų gyvenamosios vietovės.

SVĖDASŲ APYLINKĖ

Daujočių rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 27
Centras — Daujočių kultūros namai

„Aušros“ kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Aulelių, Drobėnų, Daujočių, Degėnų, Kalniečių, Kraštų, Kraštelio, Liepapiškių, Mikoliškio, Morkūniškio, Naručio, Naručio, Naujūko, Netikiškų, Padvarių, Pamalei-

škio, Savičiūnų, Seduikių, Tadauskų, Trumpučių gyvenamosios vietovės.

Kunigiškių rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 28
Centras — Vaitkūnų kultūros namai

„Lenino keliu“ kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Gykių, Gudonių, Jalkonių, Kunigiškių II, Maleišių, Miškinų, Rimdžių, Rudakasių, Vaitkūnų, Visetiškio gyvenamosios vietovės.

Svėdasų rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 29
Centras — Svėdasų kultūros namai

Svėdasų kolūkio ir Anykščių miško pramonės ūkio Mikierių girininkijos žemės naudojimo ribose esančios Bajorų, Butėnų, Čiukų, Ertėjų, Grikiapelių, Girelės, Gaivydzijų, Gargažynių, Gėlviškio vs., Juodegynio vs., Kunigiškių I, Kušlių, Kuprių, Kodžiupio, Moliakalnio, Milūniškio, Mikierių, Pauriškių, Palaukiškų, Puroniškio vs., Sausalaukės, Sliepiškio, Svėdasų mst., Šaltinių, Silagalių, Slapiašilio, Vikonių, Vilkabrūkių, Zoviškų, Zaliosios gyvenamosios vietovės.

SEIMYNIŠKIŲ APYLINKĖ

Piktagalio rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 30
Centras — Piktagalio kultūros namai

„Svyturio“ kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Ažupiečių, Gvilių, Klimiškių, Kuniškų, Lagedžių, Lakinių, Ližu, Naujonių, Pajočių vs., Piktagalio, Posinių, Sepetiškio, Siekštelio, Vikonių, Zahlackų gyvenamosios vietovės.

Seimyniškių rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 31
Centras — Ažuotėrių kultūros namai

Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio žemės naudojimo ribose esančios Abromiško, Aleinikų, Ažuotėrių, Ažupiečių vs., Jakubavos, Kirkių, Liepdegėnų, Margių, Pagirų, Pakarklių, Pašventupio, Peniankų, Peslių, Pienonių, Seimyniškių, Silelių, Užubalių, Vaivadiškų, Vaisvilėškų, Vėjališkų gyvenamosios vietovės.

TRAUPIO APYLINKĖ

Levaniškų rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 32
Centras — Levaniškio pradinė mokykla

Levaniškio kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Alūkėnų, Janapolio, Kamisaravos, Levaniškų, Maciūnų, Naujų Levaniškų, Pageldonių, Pailgamiškio, Piliakalnio, Survilėškio, Šapio, Ustronės, Užunaisčių, Žiurlių gyvenamosios vietovės.

Traupio rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 33
Centras — Traupio kultūros namai

„Vienybės“ kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Bernadinkos vs., Degėnių, Gudžiupio, Klaibūnų, Kondratukos, Laukagalių, Maksimiškio, Mickūniškio, Naujadailio, Nevėžininkų, Palepeikio, Surdaugų, Šikšnalaukio, Silavos vs., Traupio mst., Vičiūnų, Zaliosios, Zerkiškų, Zablėsos gyvenamosios vietovės.

TROŠKŲ APYLINKĖ

Troškūnų rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 34
Centras — Troškūnų miesto kultūros namai

Jonas Pajarskas — vienas iš gausios „Lenino keliu“ kolūkio mechanizatorių šeimos. Ne kartą J. Pajarsko ėrūtinę papuošė socialistinio lenktyniavimo nugalėtojo ženklai, jam suteiktas garbingas komunistinio darbo spartuolio vardas. Darbus mechanizatorius šauniai padirbėjo šiemet rudeninio arimo baruose.

Vyt. Bagdono nuotr.

„Aukštakalnio“ ir K. Staro kolūkių žemės naudojimo ribose esančios Bareišių vs., Bareišėlių, Bartuliškio, Bėčerninkų, Daugeliškų vs., Daugulių, Didžiuliškų, Dubriškio, Gailutiškio vs., Gečionių, Girelės vs., Gražulių vs., Grumbių vs., Gudelių Gurskų, Guobės, Grybulių, Justinavos vs., Juostininkų, Kalnuočių, Karčių, Kaupiniškų vs., Kiaušgalio, Kildonių, Latavėnų, Laukagalių, Lydžių, Margavonės, Mažionių, Mediniškų, Menciūniškų, Mileikiškų, Motiejūnų, Nakonių, Nevežkos vs., Pajuostinio, Pajuostės vs., Padrujo, Palatavio vs., Pienagalio, Purvynų vs., Rudžionių, Samanų vs., Skamarokų, Smėlynės, Survilų, Stukonių, Tešliūnų, Trakų, Troškūnų, Troškūnėlių vs., Umėnų, Vagilkos vs., Vaidonių, Varšaukos vs., Ziedonių vs., Ziedonių gyvenamosios vietovės.

Vašuokėnų rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 35
Centras — Vašuokėnų kultūros namai

„Gegužės Pirmosios“ kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Aleksandravėlės vs., Briedinės vs., Dubriškio, Gailutiškio, Gerkiškų, Gerkiškų vs., Gudelių, Karčekų vs., Klumpės, Mediniškų, Meilūškių, Naujasėdžio, Pakapės, Pelyšelių, Terminiškio vs., Umėnų, Vašuokėnų, Vidugirų gyvenamosios vietovės.

VIESINTŲ APYLINKĖ

Andrioniškio rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 36
Centras — Andrioniškio kultūros namai

Andrioniškio kolūkio ir Sedeikių girininkijos žemių naudojimo ribose esančios Akmenos, Andrioniškio, Arlovietės, Butkiškio, Čiunkių, Didžiuliškų, Griežionių, Griežioniškio, Grikiškų, Gyvatynės, Juodžgalio, Krepsagalio, Krivinskų, Latavos, Maželių, Mendrupio, Migdoliškio, Navasady, Padvarninkų, Pagriežių, Pasmodų, Pašvenčio, Peniankų, Pirmaliūnio, Plikiškų, Sabaliūnų, Sedeikių, Silelių, Slynynės, Valečių, Zabelynės gyvenamosios vietovės.

Viešintų rinkiminė balsavimo apylinkė Nr. 37
Centras — Viešintų apylinkės Vykdomasis komitetas, Viešintų mst., Televizijos g. Nr. 2

„Gimtosios žemės“ kolūkio žemės naudojimo ribose esančios Astruvkos, Ažubalių, Baltkarčių, Bitaičio, Bylėnų, Burbeklių, Gilvydžių, Juodvilėškio, Juozapavos, Jurgiško, Karūnių, Laičių, Laitelių, Maldeikių, Medinos, Nemėrių, Paežerių, Pasuosio, Pranciškų, Skaidrės, Smėlinės, Sviesteliškio, Silų, Trakų, Varneliškų vs., Viešintų mst., Viešintų, Viešintėlių, Virsnio, Zemaitėlių, Zlobiškių gyvenamosios vietovės.

Vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja
O. GALIAUSKAITEVykdomojo komiteto sekretorius
V. GRIGALAVICIUS

Tarybų darbas

Darbas įvertinimas teigiamai

Anykščių miesto LD Tarybos vykdomasis komitetas savo posėdyje apsvairstė draugiškojo teismo prie miesto vykdomojo komiteto darbą. Apie šio draugiškojo teismo darbo patikrinimo rezultatus posėdžio dalyviai informavo miesto tarybos socialistinio teisėtumo ir viešosios tvarkos apsaugos nuolatinės komisijos pirmininkę deputatę K. Jankūnienę. Ji pažymėjo, kad draugiškasis teismas, kurio darbu vadovauja rajono ryšių skyriaus viršininkė Z. Staniulienė, dirba gana aktyviai. Nuo metų pradžios išnagrinėta 15 bylų. Dauguma bylų iškelta draugiškojo teismo iniciatyva, pagal gyventojų skundus ir pareiškimus. Tiek ruošiant bylas nagrinėjimui, tiek nagrinėjimo metu, tiek priimanutartimus laikomasi draugiškųjų teismų nuostatų reikalavimų. Draugiškasis teismas taip pat dirba platų profilaktinį darbą kovoje su so-

cialistinio teisėtumo ir viešosios tvarkos pažeidimais, ypač su girtuokliavimu ir su tuo susijusiu kai kurių asmenų netinkamu elgesiu šeimoje ir buityje.

Kalbėjusi posėdyje draugiškojo teismo pirmininkė Z. Staniulienė pabrėžė, kad didžiausias sunkumas, su kuriuo susiduria draugiškasis teismas savo kasdieniniame darbe, yra kaltinamųjų, ypač laikinai nedarbingųjų, iškvičimas į posėdį. Bet kadangi VRS darbuotojai gerai talkininkauja, tai ir šis klausimas didesnių sutrukdyimų nesukelia.

Miesto LDT vykdomasis komitetas savo sprendime teigiamai įvertino draugiškojo teismo darbą, pasiūlė šiam draugiškajam teismui ir toliau sutelkti savo dėmesį kovai prieš girtavimą, buitinius bei kitus nusikaltimus, nuosekliai stiprinti profilaktinį darbą.

• „K. d.“ inf

AR BLOGAI BŪTI KALVIU?

Žmogus laimingas tik tada, kai atskleidžia savo sugebėjimus, pamilsta darbą ir dirbdamas tampa kūrėju.
VASILIJUS SUCHOMLINSKIS

Kuo būti? Jaudina ne tik augantį žmogų, tėvus ir mokytojus, jaudina visą visuomenę, nes vis dar yra nusiviliančių įsigyta profesija, nerandančių pasitenkinimo darbe, skrajojančių ir klajojančių, dirbančių dėl rublio, laukiančių atlyginimo padidinimo, bet nenorinčių sąžiningai dirbti. Kuris keistas gali nuvesti jauną žmogų į tą laimingą „kūrybinį“ darbą?

Kombainininko šeimoje augo trys sūnūs. Vyriausias, kaip ir dera, seka tėvo pėdais. Jam buvo tik penkiolika, o jau mokėjo traktorių valdyti, vairuoti „Zigulius“, žinojo visus kombaino mazgus kaip savo penkis pirštus. Tai nenuostabu — visa jo vaikystė prabėgo prie technikos. Kai jam buvo keturiolika, kolkūks davė nurašytą traktorių. Berniukas su tėčiu „numirėję“ pastatė ant kojų ir visą vasarą vežiojo į fermas pašarus. Aštuntokas sėdo kartu su tėvu už kombaino valro, visą vasarą pjovė ir kūrė javus.

Bet Karoliui prie širdies technikos remontas, kai reikia viską išnarsyti po varžtą. Jis būdamas dar ketvirtokas, gavęs iš dėdės numintą mopeda, išbandė savo rankų galią. Nors visą žiemą šalo, bet pavasarį motorinis

birbė. Kaimynai tada stebėjosi: kuo šis pipiras užaugs, ieigu jau dabar toks sumanus?

Sugedo kieno nors motociklas, žiūrėk, Karolis jau ir eina į talką. Jis nuo mažens nebijo susitepti rankas, nevengia pačią juodžiausią detalę nuplauti.

Karta tėvas net nustebo: Karolis savarankiškai išardė „Zigulį“ greičiu dėžę. Tėvas rengėsi apžiūrėti, kas ten kala, bet vis laiko neturėjo. Sūnus, pasiėmęs albumą, ir išnarsė. Aptiko trėčios pavaros krumpļiaratį skilusių pirštu.

— Nežinojau ką daryti, — pasakoja tėvas, — barti, kailį išpirti ar per petį paploti. Smarkiai bariau, kad prie mašinos savavališkai lindo... paskui į skruostą pačiūviau, kad viską padarė labai gerai kaip tikras meistras.

Taip ir mokykloje su Karoliu buvo. Jau nuo pirmos klasės jis mėgo atsukti varžtus (lengvai atsukamus). Į rozelę vinį įkišti ir trumpą suingimą padaryti.

Nuo to nelemto įvykio fizikos mokytojas „nusikaltėję“ ėmė globoti — priėmė į konstruktorių būrelį. Karolis greitai perprato veikiančių modelių paslaptį. Pats ėmė juos montuoti. Dalyva-

vo ne vienoje jaunųjų technikų parodoje. Laimėjo kelis diplomus ir aukso medalį.

Antrasis kur buvęs, kur nebuvo, vis sėdėliuok. Len-tinė pasiūrė — jo sumany-mų šventovė. Tėvas ten įrengė tikra dirbtuvę, nupirko staliaus įrankius, padarė darbatalį.

— I ką tas mano mažulėlis nusidavė, — stebėjosi mama, — visoje mūsų giminėje staliaus nėra. O jis nuo mažens su peiliu ir pjūkliais nesiskiria. Rankos lipė limpa prie medžio.

Užėjome kartu su tėvu pasižiūrėti sūnaus dirbtuvės, ir nustebau: ten buvo pastatytas tikras kolūkinis centras. Truputį panašus į gimtąjį, tik stogai ir namų sienos nuspaltvinti vaikiškomis šil-tomis spalvomis. Sūnus kol-ėkį įsivaizdavo su didžiū-liais sporto rūmais, plauky-mo baseinu...

Dar šešerį buvo, kai nupirkau kelis „Jaunasis architekto“ konstruktorius, — prisimena tėvas, — vyresny-sis, karla pažaidęs, numetė. Mažasis net į lovą nešdavo-si. Paskui ir ledams skirtus pinigų taupydavo naujiems konstruktoriams pirkti. Tre-čioje klasėje nupirkau stali-aus įrankius.

Mokykloje, berniuku visi patenkinti — jis su darbu mokytoju padarė ne viena stenda pionierių kambariui. Dabliau rankdarbių parodo-se.

— Patinka drožinėti, — sakosi berniukas, — lankau

darbščiųjų rankų būrelį. Mū-su mokytojas — liaudies menininkas — su juo pada-rome daug įdomių dalykų. Mūsų darbeliai apkeliaavo ne vieną parodą.

— Trečiasis kuo bus ne-žinome, — tada skundėsi mama, — niekuo nesidomi. Jau trečiokas, bet jam tik su kiemo vaikais kara žaisti patinka.

— Kuo būsi? — pasma-l-sauju.

— Nežinau...

— Gydytoju?

— Nenoriu.

— Mokytoju?

— Nepatinka.

— Lakūnu?

— Mamytė sako, kad aš niekam netinku.

Bėgo metai, man vėl teko svečiuotis kombainininko šeimoje.

— Kaip sekasi jaunimui? — pasiteiravau.

— Ačiū! Du jau studen-tai, — pasidžiaugė tėvas. — Karolis studijuoja automati-ka, greičiausiai grįš į komp-leksą inžinieriumi. Pirmūnas. Kartu su profesoriumi kaž-kokias automatines linijas kuria.

— O „architekto“?

— Tas irgi studentas. Di-delis konkursas buvo. Tik kandidatų pateko. Gelbėjo mokyklos charakteristika ir diplomai už darbus. Moks-las sekasi labai gerai. Gal-voja ir stipendiją gauti.

— O nežiniukas?

— Nežiniukas taip ir ne-žino, kuo nori būti. Nors,

mokosi už anuos abu ge-riau.

Grįždamas namo visą ke-lią galvoju, kaip kaimo vai-kai iš mažens tėvų skatina-mi įpranta tokius darbus dirbti, prie kurių kito mies-tiečio net su medumi nepril-lysi. Kad ir Karolis nuo ankstyvos vaikystės vis prie traktoriaus. Anksti priprato prie technikos, išmoko ją valdyti, remontuoti. Jis ir studentas puikus. Nuo pirmo kurso dėstytojai pastebėjo jo aukštesnes rankas. Į aukštąją stojiu jau mokėdamas kurti veikiančius modelius.

Kaimo vaikai turi neribo-tas galimybes techninei kū-rybai, ypač mechanizatorių vaikais. Agronomės dukrelė Snie-guolė nors tik aštuntokė, bet ne kiek neblogiau žino au-galų pavadinimus kaip ir mama. Nuo mažens ją trau-kė augalu pasaulis.

Jau būdama trečiokė, — prisimena mama, — iš-moko daug žolių pavadin-i-mų. Tada aš rinkau pievų gėlių herbarą. Snieguolės neturėčiau su kuo palykti, vis vesdavau į pievas. Ji talki-ninkavo: padėjo augalus rinkti, džiovinti, klinuoti. Skaitėdavo naktį ir man lėn-davo skaityti lotyniškus au-galų pavadinimus. Tada na-stebėčiau, kaip lengvai ji įsi-mena tuos pavadinimus. O man akademioje vienas var-gas buvo tie lotyniški pava-dinimai. Tik per tuos visą semestrą stipendijos nega-vau. Pradėjau mokytis Snie-guolė.

— Dilgėlė vadinama — U-tica diolca. Ji ne tik dil-gina, bet galima vartoti ir

vaistams. Jos išdžiovintais lapais galima gydyti nude-gimus, sunkiai gydomas žaizdas, viduriavimą. O štai patvory — juodoji drėgnė — Hjoscyamus niger...

Snieguolė per kelerius me-tus išmoko gal tūkstančio augalų lotyniškus pavadin-i-mus, žino jų gydomąsias sa-vybes.

Išsikalbėjau su Snieguole: — Kas labiausiai sekasi mokyti?

— Biologija... viskas ne-blogai sekasi — trejetu ne-turiu

— Ar galvoji apie profe-siją?

— Agronome nenorėsiu būti. Man mamos darbas ne prie širdies. Lyg galvoju apie farmaciją.

— Mokykloje Snieguolė mano dešinioji ranka, — sako biologijos mokytoja, — be jos sumanumo neži-nau, kaip reikėtų verstis ka-binete. Ir ne tik kabinete... Iškyloje ji geriausia vado-vė.

Kokia galinga vaikystė, kokias plačias galimybes ji slepia. Nereikia stebėtis, kad gimnastės pasiekia savo ze-nitą dar paauglystėje, plau-likai tampa čempionais taip pat labai anksti. Jeigu vai-kas ikimokykliniais metais į rankas nepaėmė smuiko, vė-liau su juo draugystė nega-li būti labai sėkmingai. Bet... ne tik plaukikai, balerinės, gimnastai gimsta žemėsne-mų mokyklos klasėse... Snieguo-lės — gamtos paslapčių ži-novės — irgi gali gimti tik ikimokykliniais metais.

nukeltai 4 pusl.

Liaudies patarlės

Koks medis, toks ir vaisius.
Vaikas seka tėvo taką.
Giriamas vaikas visuomet paikas.
Lepinamam vaikui ragai dygsta.
Bark Joneli, o ne Joną.
Ko jau Jonukas neišmoks, tai ir Jonas nemokės.
Sūnaus namai ne visada tėva šildo.
Sūnaus garbė tėvo švarku dėvi.
Lenk medį, kol žalias, mokyk vaiką, kol mažas.
Gerį vaiką tėvams paguoda, blogi — širdį užduoda.
Koks šeimoj, toks ir viešumoj.
Vaikui valia duok, tai pats būsi nevalioj.
Namų berniai ir kregždė iš lizdo išvaro.
Tik gegutė nesirūpina savo vaikais.

Ir aš išmoksiu fotografuoti.

Vyt. Bagdono nuotr.

Viskas prasideda šeimoje

Visais laikais žmogų jau-dino, jaudina ir jaudins klausimai — kokia žmogaus gyvenimo prasmė, kas yra gėris, blogis, laimė... Šie klausimai itin aktualūs šian-dien, kai kuriama nauja, ko-munistinė visuomenė, kuri reikalauja visai naujo požiū-rio į žmogų, į jo pagamin-tas gėrybes, į jo laimingą ateitį. „Harmoningas auklė-jimas — tai kartu ir draus-mės, atsakomybės kolektyvui, visuomenei ir sau pačiam — savo sąžinės ugdymas“, — nurodo tarybinis pedagogas V. Suchomlinskis.

Auklėjimas prasideda šeimoje. Čia vaikas gauna pir-mąsias žinias apie jį supantį pasaulį, susidaro pirmuosius bendravimo su kitais žmonė-mis įgūdžius. Tik šeimoje vaikas gali išmokti valdyti save, derintis prie kitų, gy-venti kolektyve. Seima ir yra tas mažas kolektyvas, kuria-me kiekvienas jos narys, nors ir turėdamas savo no-rų bei troškimų, kartu turi ir vieną bendrą tikslą, ku-riam pajungia savo šiuos in-teresus.

Gana dažnai pasitaiko, kad suaugusieji netinkamai besielgiančius vaikus drau-džia tokiomis žodžiais:

— Kaip jums ne gėda! Ar jus taip mokykloje moko?
Toks priekaištas nepagrįs-tas, nes gyvenimo praktika rodo, kad dorovinių normų sampratos pagrindai susiformuoja šeimoje.

Teko girdėti dviejų moki-nių pokalbį. Apsilankę pas auklėtoją, jie dalijasi įspū-džiais.

— Mūsų klasės vadovė gyvena neturtingai... Baldai lietuviški, kilimas paprastas.

nemačiau nė krištolo, — kal-bėjo vienas.

— Eik tu! — sako kitas, — ar nematei, kiek pas auklėtoją gerų knygų, senų retų leidinių, o kokie ant sienos kabo paveikslai. Tą žalią miestą ir aš labai norėčiau turėti.

Tie mokiniai mokėsi vienoje klasėje, auklėjami tų pa-čių mokytojų, o į gyvenimą žiūri skirtingai.

Pro vaiko akis, tartum pro kaleidoskopą, slenka šeimos gyvenimo kasdienybė.

Vieną kartą klasės vado-vė paprašė savo auklėtinio atlikti mažą paslaugą. Se-kančią pamoką pašaukė atsa-kinėti. Mokinyt tyli. Nepa-ruošta pamoka. „Kodėl ne-paruošė pamokos?“, Moki-nys, neįtikėtina, bet taip atsakė auklėtojai:

— Galvoju, kad manęs neklausite, nes aš atlikau už-duotį, kuria man buvote pa-vedusi.

— Kai mama ar tėtis tau liepa atlikti kokį darbą, at-silygina? — paklausė vado-vė.

Mokinyt nieko neatsakė, tik panarino galvą. Be abejo, tėvai jam už paslaugas kaž-kuo atsilygindavo. Jis to pa-reikalavo ir iš auklėtojos. Toks žmogus visada reika-laus, kad jam visada būtų atsilyginta už mažiausią mažmožį, negavęs atpildo įeisis nuskriaustas.

Kasdien bendraudami tėvai su vaikais juos auklėja. Kiekvieno savo žodžiu, kiek-vienu gestu, netgi apie tai negalvodami, veikia savo sūnų ar dukterų charakterį.

Dažnai tėvai, kaip reikiant neištyrę situacijos, skubotai ir šabloniškai nusprendžia:

kaltas — nekaltas. Toks el-gesys rodo tėvų nesugebėjimą į savo vaiką pažvelgti „svetimomis“ akimis, nemo-kėjimą dlekti vaikui pilietinio orumo, gėrio ir blogio supratimo, moko jį nesąži-ningumo.

Nuolat neteisingai užtaria-mas vaikas sujūlėja, prade-da negerbti mokytojų, nes, tėvų nuomone, „jie nieko neišmano“, pradeda skriausti mažesnius. Su iškvis-tais tokiomis tėvais mokyto-jai negali susikalbėti. Įsizi-vedusi mama čia pat, klasėje, girdint savo vaikui, ima bar-tis su mokytoja, jai priekaiš-tauti, kad ji nemokanti aukl-ėti, kad Rimutis ar Algiu-kas „namuose labai geras, ir negali būti, kad jis čia iš-dykautų“. Vaikui to ir terei-kia. Išgirdęs, kaip motina kalba su mokytoja, jis žino, kaip jam elgtis. Jis tampa veidmainis. Namuose jis ir paklusnus, ir imamai kartais padeda, užtat mokykloje su juo negalima susikalbėti.

Gavo blogą pažymį — kalti mokytojai, liko po pamokų — kalti mokytojai arba draugai. Ir jeigu tėvai taip visą laiką neteisingai užsto-ja vaiką, visai nesigilindami į jo poelgius ir visuomet ką nors kaltindami, toks vaikas užauga nesveikai ambicin-gas, išpuikęs, melagis, su niekuo nesiskaitantis.

Pagalčiau ateina laikas, kai tėvai pastebi, jog jie patys jau negali susikalbėti su savo vaiku ir tada vėl kaltė krenta mokyklai ir „blo-giems“ draugams.

Visada tėvų užtariamam ir giriamam vaikui paskui gy-venime bus labai sunku, kai teks pačiam atsakviti už savo

poelgius. Tada reikės labai daug valios pastangų išdri-s-ti prisipažinti sukludus. Abe-jingai žiūrėdami į vaiko nu-sižengimus, tėvai tuo pačiu leidžia jam eiti klaidingu keliu, kuris kartais atveda ir į teisiųjų suolą.

Labai svarbu pratinti val-kus patiems ugdyti savo as-menybę, save auklėti. Kaip teigia V. Suchomlinskis, „savi-aukla — tai žmogiš-kojo orumo praktinis pasl-reiškinys, tai galingas srau-tas, sukančias žmogiškojo orumo ratą. Tikras paauglio auklėjimo meistriškumas — leisti jam pačiam pagalvoti, kaip save auklėti, kaip tauti geresniu, kaip kovoti už sa-ve patį, iverkiant sunkumus, išgyvenant pergalės džiaugs-mą“.

Pirmuoju auklėjimo veiks-niu yra pavyzdys tų žmonių, tarp kurių vaikas gyvena. Vaikams būdinga tai, kad jie pamėgdžioja vresniusius, seka jų pavyzdžiu. Iš pra-džių nekalta žaidimas, o paskui samoningas vresnių-ių elgesio pamėgdžiojimas tampa įgūdžiu, nuolatinu el-gesio įpročiu.

Nereikia naminėti, kad au-giname vaika visuomenel. Kokias savybes, kokius cha-rakterio bruožus išugdysime šeimoje, su tokiomis savybė-mis bei charakterio bruožais ateis vaikas į visuomenę. Ir jis taps arba visuomenel našta, arba naudinga žmo-gumi.

A. Jankauskienė
Troškūnų vidurinės mokyklos mokytoja, mūrinės partinės organizacijos sekretorė

KOLEKTYVINIS
DARBAS

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS

Svarbiausias rūpestis — eismo saugumas

Vairuotojų meistriškumo kėlimas, eismo taisyklių aiškinimas eismo dalyviams, nuolatinė kova už saugų eismą yra svarbiausias automėgėjų draugijos uždavinys. Kaip šis uždavinys buvo įgyvendinamas ataskaitiniame laikotarpyje, savo pranešime rajono automėgėjų draugijos konferencijai plačiai kalbėjo šios draugijos rajono tarybos prezidento pirmininkas A. Nargėlas. Kiekvienam suprantama, kad deramą poveikį kolektyvui gali padaryti tik gausi automėgėjų pirminė organizacija. Todėl automėgėjų eilių augimas buvo vienu pagrindinių rūpesčių. Per laikotarpį nuo 1976 iki 1979 metų automėgėjų draugija išaugo iki 1280 narių. Sudarytos 44 pirminės organizacijos ūkiuose ir organizacijose. Ypač gausi Svėdasų kolūkio pirminė automėgėjų organizacija. Per tris metus ji išaugo nuo 13 iki 101 nario. Jai priklauso visi vairuotojai profesionalai, individualių transporto priemonių savininkai, daug traktorininkų. Šios pirminės organizacijos pirmininkas J. Balčišis gerai organizuoja darbą, kasmet praveda vairuotojų ir kitų eismo dalyvių apmokymą pagal 13 valandų

programą. neretai suruošia reidus: tikrindami, kaip eismo dalyviai laikosi eismo taisyklių reikalavimų. Smarkiai išaugo ir vis gerina savo darbą Kurklių, „Nevėžio“, „Aušros“, Cernachovskio kolūkių, Anykščių ETR, MSMV, SRV ir daugelis kitų pirminių automėgėjų organizacijų. Jos savo eilėse jungia po 35–95 narius. Sukurtos jaunimo sekcijos Svėdasų, Skiemonių, Viešintų, Anykščių II-oje vidurinėse mokyklose. Būsimieji automobilistai, motociklininkai mokosi eismo taisyklių, eismo kultūros.

Tačiau reikalai dar ne visur geri. Dar negausios ir dėl to negali išvystyti ryškesnės veiklos „Atžalyno“ kolūkio, Naujasodžio, Staškūniškio tarybinio ūkio ir kai kurios kitos pirminės automėgėjų organizacijos. o „Vienybės“ ir „Gegužės Pirmosios“ kolūkiuose ju iš viso nėra. Neatsitiktina todėl, kad šiu ūkių darbuotojai dažnai pažeidžia eismo taisyklių reikalavimus.

Rūpindamasi gillinti vairuotojų ir kitų eismo dalyvių eismo taisyklių žinojimą, automėgėjų draugija visose pirminėse organizacijose kasmet praveda apmokymą pagal 13 valandų programą, moko suteikti pirmąją pagal-

ba nukentėjusiems eismo nelaimėse, organizuoja automobilių ir motociklininkų varžybas. Apmokant vairuotojus ir kitus eismo dalyvius labai daug ir nuosirdžiai pasidarbavo prityrę vairuotojų kursų dėstytojai A. Kusta ir A. Ceponis. Aiškinant avarijų priežastis, nagrinėjant įvairias situacijas keliuose ir gatvėse, eismo taisyklių reikalavimus ir administracinę bei baudžiamąją eismo dalyvių atsakomybę daug pasidarbavo rajono VRS autoinspektoriai A. Puzinas, A. Baltušis, tardytojas R. Zuzėvičius ir kt. Ne karta susitikimuose ir pokalbiuose su automėgėjų draugijos jaunimo sekcijų nariais dalyvavo autoinspekcijos darbuotojas J. Tamulis. Susitarusi su rajono VRS Autoinspekcija, automėgėjų draugijos rajono taryba praveda, individualių transporto priemonių apžiūrą ūkiuose ir organizacijose, kur yra gausios automėgėjų pirminės organizacijos. Žmonėms nebereikia ilgesniam laikui atsisitraukti nuo darbo, važiuoti į rajono centrą, kad atliktų transporto priemonių techninę apžiūrą.

Kaip žinoma, nuo 1980 m. birželio 1 d. įsigalios naujos eismo taisyklės. Automėgėjų draugijos rajono taryba visose pirminėse organizacio-

se numatė organizuoti visų eismo dalyvių apmokymą pagal naujas taisykles. Automėgėjų draugijos nariai bus apmokomi nemokamai.

Vis didesnę svarbą įgauna transporto priemonių techninio aptarnavimo bazės kūrimas. Remonto dirbtuvės ir plovyklas jau turi Panevėžio, Ukmergės, Silalės ir kai kurios kitos automėgėjų draugijos. 1981 m. numatoma automobilių plovyklą pastatyti Anykščiuose. Čia pat bus galima išbalansuoti ir suvesti ratus, remontuoti kėbulus. Tai bus nemažas palengvinimas automėgėjams.

Konferencijoje kalbėjo J. Balčišis, P. Lapienis, B. Dilys, P. Blazarėnas, A. Mičelis ir kiti papasakojo apie jų vadovaujamų automėgėjų pirminių organizacijų darbą, apie planus, kaip numatoma ateityje gerinti vairuotojų ir kitų eismo dalyvių apmokymą, stiprinti eismo drausmę keliuose ir gatvėse. Jie pabrėžė, kad išvysčius pirminių organizacijų veiklą, sustiprėjo vairuotojų ir kitų

eismo dalyvių drausmę. Pavyzdžiui, nė vienas „Gintaro“ kolūkio vairuotojas automėgėjas per paskutiniuosius keleris metus nepadarė stambesnio nusižengimo eismo taisyklių reikalavimams.

Apie būtinumą nuolat kelti vairuotojų meistriškumą, eismo kultūrą, apie įvykusias avarijas, jų priežastis, dažniausiai pasitaikančius eismo taisyklių pažeidimus kalbėjo Anykščių VRS vyr. autoinspektoriaus A. Baltušio.

Konferencijos darbe dalyvavo ir kalbėjo LTSR Automėgėjų draugijos respublikinės tarybos prezidento narys J. Rutkovskis ir LKP Anykščių RK instruktorius K. Kažemėkas.

Konferencija priėmė nutarimą, kuriam numatyta eilė priemonių automėgėjų draugijos darbui gerinti ir eismo saugumui užtikrinti. Išrinkta rajono automėgėjų draugijos taryba. Jos prezidentu pirmininku išrinktas A. Nargėlas.

„K. d.“ inf.

Mūsų gatvėse ir keliuose vis daugėja mašinų. Vien individualių lengvųjų automobilių skaičius jau prašoko 200 tūkstančių, o motociklų — 260 tūkstančių. Todėl vaikams jau nuo mažens mokomi saugaus eismo taisyklių.

NUOTRAUKOJE: Kauno vaikų darželio Nr. 36 auklėtiniai prie automobilio-roboto su distanciniu valdymu, kurį sukūrė Kauno miesto jaunųjų eismo inspektorių klubo nariai.

T. Zebrausko nuotr. (ELTA)

Turininga vakaronė

Raguvelės aštuonmetėje mokykloje įvyko vakaronė tėvams, tema „Vaikai — mūsų ateitis“. Į šventiškai papuoštą salę susirinko gausus tėvelių ir mamų būrys pakalbėti, pasitarti apie brangiausią žmonijos turtą — vaikus, jų ateitį. Vakaronės vedančioji — Raguvelės aštuonmetės mokyklos direktorė V. Laurenčikienė — savo įžanginiame žodyje pabrėžė, kad šiandien mokykloje susirinko laimingos ir turtingos šeimos, nes jos augina neįkainojama vertybę — naują kartą, be kurios nebūtų ateities, nebūtų gyvenimo prasmės. Apie vaikus bei jų auklėjimą ir buvo kalbama šioje vakaronėje. Mokytoja A. Silinskienė suvažindino tėvelius su respublikinio aktyvo pasitarimo, skirto Tarptautinių vaikų metų rezultatams aptarti Kreipimusi į respub-

likos visuomenę, gvideno medžiaga iš straipsnio „Mūsų didysis džiaugsmas, mūsų ateitis“, kuriame labai daug faktų, liudijančių, kad TSKP Programoje įrašyti žodžiai „Užtikrinti laimingą vaikystę kiekvienam kūdikiui“ — pilnai įgyvendinti. Pasitelkdama vietos gyvenimo faktus, mokytoja akcentavo akivaizdų Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės rūpinimąsi jauna karta.

Kaip išauklėti mūsų vaikus darbščiais, dorais, atsidavusiais komunizmo reikalui, kalbėjo klasių vadovai, pirmųjų mamos, daugiavaikės molinos vakaronės svečiai. Šis pokalbis prie kavos puoduko buvo atviras, nuosirdus ir reikalingas. Vakaronė tėvams, palydina pedagoginių mįslių, dainų, šokių, muzikos, vaikų piešinių tema „Mano pasaulis“ parodos ilgiai dar neblės iš dalyvių atminties.

A. Petronis
Panevėžio rajono „Nevėžio“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius

Tiksliai atlikime gyvulių surašymą

Netrukus bus atliekamas tiek visuomeninių, tiek gyventojams priklausančių gyvulių surašymas. Bus surašomi visi gyvuliai, kurie buvo ūkyje 12 val. nakties iš 1979 m. gruodžio 31 d. 1980 m. sausio 1 d. Visi vėliau netekti gyvuliai (parduoti valstybei arba turguje, krite arba paskersti po 1979 m. gruodžio 31 d. 12 val. nakties) turi būti apskaityti kartu su turimais gyvuliais, o po šios datos gautas prieauglis, pirkti ir kitaip gauti gyvuliai nebus apskaitomi.

Baigus surašymą, bus atliktas kontrolinis jo duomenų patikrinimas. Gyvulių surašymą tiek pas gyventojus, tiek kolūkiuose tarybinuose bei valstybiniuose ūkiuose atliks specialiai tam tikslui skirti bei patvirtinti surašinėtojai. Yra nurodyta, jog gyventojų asmeninės nuosavybės gyvulius jie surašys, būtinai dalyvaujant kaimo vietovėse — apylinkės Liaudies deputatų tarybos atstovui ir vietos aktyvo atstovui, o miestuose — miesto Liaudies deputatų tarybos atstovui. Gyvulių surašymo duomenys bus panaudoti vien statistikos ir tolimesnio liaudies ūkio planavimo tikslams.

Atliekant šį surašymą, tuo pačiu metu kaimo vietovėse bus užvedamos naujos ūkinės knygos bei laikinai gyvenančių asmenų sąrašai.

Kadangi visų šių darbų ypač gyvulių surašymo, terminai yra labai glaudūs, būtina apylinkių bei miestų vykdomiesiems komitetams iš anksto numatyti ir paskirti visa reikalinga aktyva, ji aprūpinus tinkamu transportu.

P. Augustinavičius
Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinės skaičiavimo stoties viršininko pavaduotojas

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Veiklos

Nuosirdžiai dėkoju Anykščių rajono LDT Vykdomajam komitetui, Liaudies švietimo skyriaus darbuotojams, Anykščių II-osios vidurinės mokyklos mokytojams, technikiniam personalui, moksleiviams ir jų tėveliams, J. Bilūno vidurinės ir vakarinės pamaininės mokyklų mokytojams, „Anykščių vyno“ darbuotojų kolektyvui, „Anykščių šilelio“, „Gintaro“ kolūkių valdyboms, draugams ir visiems, kurie užjautė ir padėjo laidojant mylimą tėvelį.

J. Budavičienė

VIDAI PAJUODIENEI

Gilias liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiamo nuosirdžia užuojauta.

Anykščių m. Statybinių gatvės namo Nr. 8 II laiptinės gyventojai

EMILIJAI

AGLINSKIENEI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausną, mirus mylimam broliui. Pranui.

BGAK mezgryklos kolektyvas

AR BLOGAI BŪTI KALVIU?

atkelta iš Spud.

Miško tankmėje sutikau devintoką Alvydą. Žinojau, kad jis mėgsta gamtą. Dabar įsitikinau — jis tikras miško vaikas. Jam gerai žinomos miško paslaptys: kur briedžiai numeta ragus, pro kurią olą lapė išveda vaikus pasišildyti. Žiemą jis perskaityto visus pėdsakus. Surasti šernų buveinę jam vieną juokalo.

Išsikalbėjome. Alvydą šefuoja giminingas Kauno zoologijos sodo mokslinis bendradarbis. Iš jo Alvydas išmoko rinkti žinias apie paukščių valdas, jų lizdus. Išmoko registruoti paukščių šelmų gyvenimo būdą. Kartu su mokslininku padarė ne vieną iškamšą.

Dėdės bibliotekoje šimtai knygų apie mišką, paukščius ir žvėris. Jas visas baigia Alvydas perskaityti.

Alvydo polinkiams pritaria ir tėvas. Namuose jam leidžia slaugyti iš miško parneštus sužeistuosius paukščius, gyvūnėlius. Namuose kartu su tėvu berniukas įrengė gamtos kaimelį, kuriame surinkta šimtai miško idomybių — gražuolės kerpės, šakos, primenančios bėgančius miško žvėrelius, daug kitų idomybių.

— Būti gerai, kad Alvydas įstotų į miškininkystę — jis jau dabar išmano apie miško fauną taip kaip vyres-

niųjų kursų studentai, — kalba Akademijos dėstytojas.

Dabar visiems aišku, kad aukštas profesinis meistriškumas pasiekiamas tada, kai iš vaikystės įgyjami elementarūs įgūdžiai. Niekas neabejoja, kad kaimas turi ne ribotas galimybes vystyti gamtos, pažinimo, techninės kūrybos sugebėjimus. Tėvai visą laiką buvo ir lieka pirmaisiais ir pačiais geriausiaisiais mokytojais, treneriais. Kas geriau už tėvą agronomą, mechanizatorių galės atskleisti vaikui profesijos paslaptis, padės įgyti pirmuosius įgūdžius. Kas geriau už motiną paukštininkę, išdirbusią dvidešimt metų fermoje, gali atskleisti paukščių auginimo paslaptis?

Pedagogų stebėjimai rodo, kad vaikai, pamėgę tėvų profesiją iš vaikystės, pasiekia neregėtas aukštumas. Eilinių muzikantų vaikai tampa virtuozais, inžinierių — konstruktoriais, agronomų — biologais. Tai pats patikimiausias keltas vaikui surasti džiaugsmą ir laimę.

Penkiamečiai žaidžia milicininkus ir traktorininkus. Tai pirmasis žingsnis į profesijos rūmą. Zaidimų vaidmenys — tai pirmasis profesinis džiaugsmas: „Aš būsiu kirpėjas!“, o „aš būsiu kėnėjas!“. Kaip jautriai mažoji „seselė“ leidžia vaistus „sergančiam“ lėlei, kaip rūšiai kalba „milicininkas“ su

pažeideju. Išsistomis valandomis mažieji statybinkai, užmirę nuovargį ir alkį, stato miestus ir kaimus.

— Aš būsiu... šis pirmasis pasirinkimas gyvenime ne taip retai tampa amžiniu nerimu, ir nuolatiniu džiaugsmu. Tėvai neturi progos praleisti įsijūreli, ką renkasi jų sūnelis. Norai gali keistis, bet pirmasis suvokimas, įspūdis būna toks didelis, galingas ir stiprus, kad gali padėti vaikui surasti save, savo laimę — kūrybingą darbą.

Neretas vienuoliktokas dar nežino, kuo jis nori būti. Vieną dieną jis galvoja apie matematiką, kitą — apie teisę, artėjančiam egzaminams prisimena veterinariją.

O juk retai iš besiblaškančio išauga geras darbininkas. Nemėgstamas darbas, trynimasis ne savo vietoje — didelė žmogaus drama. Kodėl žielsei vėrys su apmądau kalba — nėra gerų darbų. Visur, kur jis baidė, sunku. Jau prirašyta pilna darbo knygėlė, o laimės darbe nerado.

Pasakojimą derėtų baigti seno kalvio, išmėjusio sunkiu kūju dūminėje kalvėje penkiasdešimt metų, žodžiais: „Vargina neįdomus darbas, sendina nemielas. Mano darbas man labai patiko. Todėl dar toks stiprus ir linksmas esu!“

Juozas Danilavičius

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58. Laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indė kas 67622

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11266 Užsak. Nr. 2116